

پولس رسولِ اولين نامه قُرنتيانِ وسه

آمه خداوند عیسی مسیح رفاقتِ وسه دعوتِ هاکارده.

سیوایی کلیسائه دله

۱۰ ای برارون، آمه خداوند عیسی مسیح اسمِ هِمراه شمه جم خواهش کامبه که همدییه هِمراه یک دِل بوئین و شمه میون سیوایی دنی بوئه، بلکه هم، فِکِرِ دِلِه و هم، نَظَرِ دِلِه پتا بوئین. ۱۱ چوون که مِ برارون، خُلوئه اهلِ سره مِ ره خورِ هِدانه که شمه میون دعوا مِرافه دره. ۱۲ مِ منظور این که شمه جم یه نَفر گانه، «مِن پولسِ دِمبالرو هِسمه»؛ اون پتا گانه، «مِن آپولسِ دِمبالرو هِسمه»؛ پتا دییه گانه، «مِن کِیفلا دِمبالرو هِسمه»؛ و یه نَفر دییه هم گانه، «مِن مسیحِ دِمبالرو هِسمه».

۱۳ مگه مسیح رسد بییه؟ مگه پولس بییه که شمه خاطری صلیبِ سر بورده؟ مگه پولس اسمِ هِمراه غِسلِ تعمیدِ بییتینی؟ ۱۴ خدا ره شکر کامبه که اِلا، گریسپوس و گایوس، شمه جم هیچ کی دییه ره تعمید نداده، ۱۵ تا هیچ کی نئوننه باره مِ اسمِ هِمراه تعمید بییتینی. ۱۶ مِ استفاناس خانواده ره هم تعمید هِداده؛ ویشتر از این شه یاد نِدارمه دییه هیچ کی ره تعمید هِدا بوئم. ۱۷ چوون مسیح مِ ره نَفرسیه تا تعمید

۱ پولس طَرفِ جم، که خدائه خواسِ هِمراه دعوتِ بییه تا مسیح عیسی رسول بوئه،

و آمه برار، سوشتنِسِ جم،

۲ خدائه کلیسائه وسه که فُرنتسِ شَهرِ دِلِه دره، اونایی که مسیح عیسی دِلِه تقدیسِ بینه و دعوتِ بینه تا مقدّس زندگی هاکنن، تموم اونائه هِمراه که هر جائه دییه آمه خداوند عیسی مسیح اسمِ خوندینه، که آمه خداوند و وشونِ خداوند:

۳ فیض و صلح و سلامتی، آمه پییر، خدا و خداوند عیسی مسیح طَرفِ جم شمه وسه بیّه.

شکر هاکردن

۴ مِ هِمیش شه خدا ره شمه خاطری و خدائه اون فیض که عیسی مسیح دِلِه شِما ره هِدا بییه، شکر کامبه. ۵ چوون شِما مسیح دِلِه هر چی جم، تمومِ گِبِ بزوئن و تمومِ معرفتِ دِلِه بی نیاز بینی ۱ حتّی اون طی که آمه گواهی، مسیح خوری شمه میون تأیید بییه. ۷ همون طی که آمه خداوند عیسی مسیح برَدگِردسنِ اِنظارِ گِشِنی، هیچ پیشکشِ جم بی نصیب نیی. ۸ وه تا آخرِ شِما ره پابرجا دارنه، تا آمه خداوند عیسی مسیح روزِ دِلِه بی تقصیر بوئین. ۹ خدا وفادار، اون خدایی که شِما ره شه ریکا،

حکیمون شَرْمنده هاگانه؛ و خِدا اونچی ره که دِنیا ضعیف اِشمارنه ره انتخاب هاکارده تا قِددارون شَرْمنده هاگانه؛^{۲۸} خِدا اونچی که این دِنیائه دِله پست و کِچیک، حَتّی اون چپایی که هیچ هَسینِه ره، انتخاب هاکارده تا هر اونچی که دَره ره از بین بَوَره،^{۲۹} تا هیچ آدمی خِدائه رُوب رو فخر نِکِنه. ^{۳۰} وه خاِطِرِی که شِما عِیسی مَسیح دِله دَرِنی. اون عِیسی مَسیح که خِدائه طَرَفِ جَم آمه وِسه حِکمت بَییه، یعنی صالحی، قَدوسیت و آزادی. ^{۳۱} تا هَمون طِی که اِرمیلا پیغمبر کِتاپ دِله بَییمو: «هرکی که فخر کانده، خِداوند فخر هاگانه.»

پولس مَسیح مصلوب یِینِ اِعلام کانده

۲ ای پَرارون اون مووقه ای که شِمه پَلی بَییمومه، نِییمومه که خِدائه رازها ره شِمه وِسه، گت گت گب یا حِکمت هِمراه اِعلام هاگانم. ^۲ چوون تَصمِیم بَییتِه بَیمه شِمه میون هیچی ره نَدونم اِلّا عِیسی مَسیح، اون هم مصلوب بَییه عِیسی. ^۳ مَن ضَعف و تَرَس و لَرَز هِمراه شِمه پَلی دَیمه. ^۴ و م گب ها و م پیغمو، حَکیمونه گِلِماتِ هِمراه که قانع کانده، نَییه، بلکه خِدائه روح و خِدائه قَوّت هِمراه باوِتمه ^۵ تا شِمه ایمون نا آدِمون حِکمت سَر، بلکه خِدائه قَوّت سَر بوئه.

حِکمت، خِدائه روح جَم

^۶ با این وجود، اِما گت آدِمون میون حِکمت گامبی، هَر چن نا حِکمتی که این زَمونه جَم بوئه یا اونایی که این زَمونه حاکِمینه جَم هَسینِه، که بَمردَن محکومِنه،^۷ بلکه اِما خِدائه حِکمت جَم که راز هَسه و جا هِدا، گب رَمبی هَمون حِکمتی که خِدا اون قِبل از اینکِه دِنیا ره خَلق هاگانه آمه جَلالِ وِسه مِعیّن هاکارده.

هاَدِم بلکه تا انجیل موعظه هاگانم، و نا دِنیائه حَکیمونه گب هائه هِمراه که قانع کانده، نِکِنه مَسیح صَلیبِ قَوّت هیچ بَووه.

مَسیح، خِدائه حِکمت و قَوّت

^{۱۸} چوون صَلیب پیغمو، اونایی وِسه که هَلاک بوننه، نادونی، ولی آمه وِسه که نِجات گِری، خِدائه قَوّت. ^{۱۹} چوون اشعیلا پیغمبر کِتاپ دِله نَبوشتِه بَییه:

«حَکیمون حِکمت از بین وِرمه

و با فَهیم آدِمون فَهیم هیچ کامیه.»

^{۲۰} حَکیم آدم کِجه دَره؟ تورات مَلَم کِجه دَره؟ اوئی که این زَمونه دِله نَظَر دِنه کِجه دَره؟ مَگه خِدا، دِنیائه حِکمت نادونی نَکارده؟ ^{۲۱} چوون از اونجه که طبقِ خِدائه حِکمت، دِنیا نَتوَنسه حِکمت راه جَم خِدا ره بَشناسه، خِدا این طِی صلاح بَدیته که این نادونی راه جَم که اِما موعظه کامی، اونایی که ایمون یارِنه ره، نِجات هاده. ^{۲۲} چوون یهودیون نشونه ها خِوانینه و یونانیون حِکمت دِمبال دَرنه، ^{۲۳} ولی اِما مصلوب بَییه مَسیح موعظه کامی که یهودیون وِسه پتا سَنگ واری که لغزَنه و غیر یهودیون وِسه نادونی، ^{۲۴} ولی اونایی که دَعوت بوننه ره، چه یهودی و چه یونانی، مَسیح، خِدائه قَوّت و خِدائه حِکمت. ^{۲۵} چوون اونچی که خِدائه خَوری نادونی ویمی، آدمی حِکمت جَم حَکیم تَر و اونچی که خِدائه خَوری ضَعف ویمی، آدمی قَوّت جَم قوی تر.

^{۲۶} ای پَرارون، شِه وَضِع شِه یاد بیارین: اون مووقه که خِدا شِما ره دَعوتِ هاکارده. ویشتر شِما دِنیائه ارزش هائه هِمراه، حَکیم بَشمارسه نَوونِسی؛ و ویشتر شِما قِددارون یا نجیب زاده هائه جَم نَبینی. ^{۲۷} ولی خِدا اونچی که دِنیا نادونی دونده ره، انتخاب هاکارده تا

کلیسا دلِه سیوایی

۳ ای برارون ولی مِن، نَتُونِسِمه کِسایی واری که خدائه روح، وِشون دِلَه دَرَه گِب بَزِم، بلکه کِسایی واری که هِوا و هوس دِلَه دَرَنه گِب رَمبه، یعنی کِسایی واری که مَسِيح دِلَه، کِچیک وَچَه نه. ۲ مِن شِما ره شیر هِدامه نا گوشت، چوون وه آمادگی ره نداشتینی و همتی هم نِدارینی، ۳ چوون که همتی هِوا و هوس دِمبال دَرَنی. وَختی شِمه مِیون حَسودی و دَعوا دَرَه، مگه این نِشون نَدینه که هِوا و هوس دِمبال دَرَنی و بَقیه آدِمون واری رِفْئار کاندینی؟ ۴ چوون وَختی یه تَفِر گانه: «مِن پوئس دِمبالرو هِسِمه» و یه تَفِر دِیبه گانه: «مِن آپوئس دِمبالرو هِسِمه» مگه بَقیه آدِمون واری نینی؟ ۵ مگه آپوئس کِی؟ پوئس کِی؟ وِشون فِقْط خادَمونینه که خِدا هر کِدوم پتا وظیفه هِدا تا وِشون طریق شِما ایمون بیارین. ۶ مِن تِیم دَکاشْتِمه و آپوئس اون اوه هِدا، ولی خِدا بیه که اون سبز هاکارده. ۷ پَس نا اونِی که کارنه حَساب اِنه و نا اونِی که اوه دِنه، بلکه فِقْط خدائه که اون سبز کاندِه. ۸ اونِی که کارنه و اونِی که اوه دِنه، هر دِتا پتا هِسِنه و هر کِدوم شه رَحْمَت بَکشی اِنْدا، پاداش گِرِنه. ۹ چوون اِما فِقْط خدائه همکارونیمی. شِما خدائه کِشت و کار زِمین و خدائه ساختمونِی. ۱۰ اون فیضی که خِدا م ره هِدا هِمراه، ماهر مِعماری واری پِی بَکندیمه و یه تَفِر دِیبه اون پِی سَر، ساختمون سازنه. هر کِی ونه مواظب بوئه که چی طی سازنه. ۱۱ چوون هِیچ کِی نَتونده به جز اون پِی که بَکندی بیه، پتا دِیبه پِی بَکنه، و اون پِی شه هَمون عِسی مَسِيح. ۱۲ اِسا اگه

۸ این زَمونِه حاکِمون هِیچکِدوم این حِکْمَت نَفْهَمِسِنه، چوون اگه اون فَهْمِسِنه، خِداوند جَلالِ مَصلوب نَکارَدنه. ۹ هَمون طی که اِشعیا پِیغَمِبَر کِتاب دِلَه بَیْموئه:

«اونچی ره که هِیچ چِشی نَدِیئه،

هِیچ گوشی نِشُئسه،

و هِیچ گس فِکِر نَرِسیه،

خِدا شه دوسدارون وسه فِراهم هاکارده.»

۱۰ چوون این چیا ره شه روح طریق آمه وسه دِیار هاکارده، چوون خدائه رُوح هَمه چی ره گِرَدنه، حَتّی خدائه عمیق ترین رازها ره هَم. ۱۱ چوون کِی که آدِمی فِکِرلا چِم خَوِر داره، اِلا شه وه روح که وه دِلَه دَرَه؟ این وسه، فِقْط خدائه روح که، خدائه فِکِرلا چِم خَوِر دارنه. ۱۲ اِسا اِما نا این دِنیائه روح، بلکه پتا روح به دَس بیاردیمی که خدائه چِم هَسه تا اونچی خِدا اِما ره هَدیه هِدا ره بَدونیم. ۱۳ و هَمین چِم گِب رَمبی، اونِم نا کلماتی هِمراه که آدِمی حِکْمَت چِم یاد تِیپته بوئیم، بلکه اون گِلِماتی هِمراه که خدائه روح اِما ره یاد دِنه؛ این وسه روحانی حِیقّت ها ره اونایِی وسه که خدائه روح شه دِلَه دارِنه ره گامبی. ۱۴ آدِمی که هِوا و هوس دِمبال دَووه، اون چِپایی که خدائه روح رِبط دارنه ره قبول نَکانه چوون وه نَظَر نادونی، و نَتونده اون بَقَهْمه، چوون فِقْط خدائه روح هِمراه بونه اون دِرِسی ره تَشخِیص هِدائن. ۱۵ آدِمی که خدائه روح دارنه همه چی خَوِر داورِی کاندِه، ولی هِیچ کِی نَتونده وه خَوِر داورِی هاگانه.

۱۶ «چوون کِی که خِداوند فِکِر بَقَهْمه

تا وه ره تَعْلیم هاده؟»

ولی اِما مَسِيح فِکِر دارِی.

وِشونِ امانتِ بَسپارِسِه بَییه.^۲ علاوه بر این انتظارِی که مِواشرِ چم شونه اینِ که وفادار بوئه.^۳ ولی مِ وِسه شِمه قِضاوتِ یا پِتا دییه آدمی محکمِه قِضاوتِ مهمِ نبیه. در واقع حتّی مِنِ شه هم شه ره قِضاوتِ نکامبه.^۴ چوون شه دِلِه عییِ تَویمبه، ولی این مِ ره تَبَرئه نکانده. بلکه خِداوندِ که مِ ره قِضاوتِ کاندِه.^۵ پَس هیچی خَوری قبل از وه موقه قِضاوتِ نکین، تا اینکِه خِداوندِ پَته. وه اونچی ره که آلان تاریکی دِلِه جا هدا هسه ره روشنایی دِلِه دِبار کاندِه و دِلِ هائه نیتْها ره بَرِ مِلا کاندِه. بعد هر کی شه تعریف و تَمجیدِ خِدائه چم گِرَنه.

^۱ ای پَرارون، مِنِ همه این چیا ره شه خَوری و آبوئسِ خَوری شِمه خیر و صِلاحِ وِسه باوئمه تا شِما این گَب هائه معنی ره آمه چم یاد بَرینِ که، اونچی چم که بَنوشته بَییه، جلوتر نَشوئین. تا هیچ کِدوم از شِما، یه نَفِر دییه رُوب رو فخر نِکَنه.^۷ چوون کی تِ ره یه جور دییه وینده؟ چی دارنی که تِ ره هدا نئی بوئه؟ پَس اگه تِ ره هدا بَییه، چه یه جور فخر کاندی که اینگاری این طی نبیه؟

^۸ اینگاری شِما هر اونچی که خواستی ره بَرسینی! اینگاری آلان پولدار بَینی! بدونِ اِما شِما پادشاه بَینی و کاش که پادشاهی کاردینی تا اِما هم شِمه هِمراه پادشاهی کاردیمی.^۹ چوون مِنِ فکر کامبه که خِدا اِما رَسولون، همه مردم چم آخرتر، تماشا وِسه بَیپشته. اونایی واری که بَیردَن وِسه محکوم بَینه چوون دُنیا، فرشته ها و آدمون اِما ره تماشا کانَدِنه.^{۱۰} اِما مَسیحِ خا طری نادونیمی، ولی شِما مَسیحِ دِلِه حکیمینی! اِما ضعیفیمی، ولی شِما قَوینیی! شِما مَحَرَمینی، ولی اِما جِرمَتی نِدارمی!^{۱۱} اِما تا آلانم وشنا و تَشنامی، و فقیرونِ لَواسِ دَپوشیمی. کُتیک بَخوردیمی و آواره بَیمی.^{۱۲} شه دَسالا

یه نَفِر این پی سَر پِتا ساختمون، طِلا یا نِقَره یا گرونِ سَنگ ها یا چو یا واش یا گِملِ چم بَسازه،^{۱۳} هر کسی کار معلوم بونه، چوون اُون «روز» همه چی ره بَرِ مِلا کاندِه. چوون تَش، کارِ نتیجه ره معلوم هاکارده و تَش هر کاری که آدمون هاکارَدِنه ره آزمود کاندِه.^{۱۴} اگه کاری که اُون پی سَر بَساته بَییه، به جا بَمونه، اُون آدمِ شه پاداشِ گِرَنه.^{۱۵} اگه یه نَفِر کار تَش بَیره، ضرر وینده؛ و هرچن شه نِجاتِ گِرَنه، ولی کسی واری که تَش شعله ها! چم جان دَر بَوَرده بوئه.

^{۱۶} مگه ندوندینی که خِدائه مَعبِدینی و خِدائه روحِ شِمه دِلِه دَره؟^{۱۷} اگه کسی خِدائه مَعبِدِ له هاده، خِدا هم وه ره نابود کاندِه؛ چوون خِدائه مَعبِد، مَقْدَس و شِما اُون مَعبِدینی.

^{۱۸} شه ره گول تَرَنین. اگه شِمه چم کسی فکر هاکانه، این زَمونِه دِلِه حکیمِ آدم، این وِسه که حکیمِ بَووه، وِنه نادونِ بَووه.^{۱۹} چوون این دُنیا ئه حِکمتِ خِدائه نَظَرِ نادونیه. هَمون طی که آیوِبِ کِتابِ دِلِه بَنوشته بَییه: «حکیمِ آدمون، شه وِشونِ حیلِه هِمراهِ گرفتار کاندِه.»^{۲۰} و آی دِواره مَزموِرِ کِتابِ دِلِه بَنوشته بَییه: «خِداوندِ حکیمِ آدمونِ فکرها! چم خَور دارنه و دونده که اُون فکرا بَیخِندِنه.»^{۲۱} پَس هیچ گَس دییه آدمونِ فخر نِکَنه. چوون همه چی شه شِمه وِسه ته،^{۲۲} چه پوئس، چه آپوئس، چه کیفا، چه دُنیا، چه زندگی، چه بَیردَن، چه حال و چه آینده، همه اینا شه شِمه وِسه هسه ^{۲۳} و شِما مَسیحِ وِسه هَسینی و مَسیحِ خِدائه وِسه هسه.

رَسولونِ خِدمت

هر کی ونه اِما ره مَسیحِ خادمون و مِواشرِونِ دید هارِشه که خِدائه رازها

۳ چوون هرچن مِن، جِسْمِ دِلِه اونجه دَنيمه، ولی روح دِلِه شمه هِمرامه و آلان، يه نَفَر واری که اونجه دره، قبلتر شه قضاوتِ وه خَوری که این کارِ هاکارده، اِعلامِ هاکاردمه. ۴ وَختی شما خِداوند عیسی مَسِیح اسمِ هِمراه دورِ هم جَمع بونی و روح دِلِه شمه میون دَرِمبه، خِداوند عیسی مَسِیح قَوّتِ هِمراه، ۵ شِما ونه این مردی ره شیطانِ دَسِ بَسپارین تا وه جِسْمِ بکوشترنِ هِمراه، وه روح، خِداوند عیسی روزِ دِلِه نِجات بیره.

۶ شِمه اِفتخارِ اصلاً دِرس نییه. مَگه نَدوندنی که آتِ کم خَمیرمایه تونده تَمومِ خَمیر وَر بپاره؟ ۷ شه ره کهنه خَمیرمایه جِم پاک هاکانین تا تازه خَمیر بوئین، هَمون طی که واقعاً هم قَطیرینی. چوون مَسِیح، آمه پَسَخ وره، قِروونی ببیه. ۸ پَس بئین عیدِ نا کهنه خَمیرمایه هِمراه، یعنی بَدخواهی و شِرارتِ خَمیرمایه، بلکه راستی و حَقِیبتِ فطِرِ نونِ هِمراه جَشَن بَیریم.

۹ شه قبلی نامه دِلِه، شِمه وسه بَتوشتمه که بی عفتونِ هِمراه رِفَتِ آمَدِ نِکین. ۱۰ ولی اصلاً مِ منظور این نِییه که این دِنیائه بی عِفَتونِ هِمراه، حَریصون، حیلِه گِرون و بَتِپَرسونِ هِمراه رِفَتِ آمَدِ نِکین، چوون این طی ونه دِنیائه جِم بیرون بورین. ۱۱ ولی آلان شِمه وسه نوبِسمبه که کِسی هِمراه که شه ره پَرار گانه، ولی بی عِفَتِ یا حَریصِ، بَتِپَرسی یا فحش دِنه، عَرَقِ خوار یا حیلِه گر هسه، رِفَتِ آمَدِ نِکین و این طی آدِمِ هِمراه حَتّی هَمسِفَره نَووین.

۱۲ چوون مِ چِیکار دارمه که بیرونی مَرَدِمِ خَوری قِضاوتِ هاکانیم. مَگه قِضاوتِ اونایِ خَوری که کلیسائه دِلِه دَرنه، شِمه وَظیفه نییه؟ ۱۳ خِدا شه، بیرونی مَرَدِمِ خَوری قِضاوتِ کاندِه. پَس «اون شُرورِ آدِمِ شه میونِ جِم بیرون هاکانین.»

هِمراه کارِ کامبی و رَحِمتِ گَشِمبی. وَختی اِما ره تَفرینِ هاکانین، وِشونِ وسه دِعا! خیرِ کامبی؛ و وَختی آزارِ بَوینیم، تَحَمُّلِ کامبی؛ ۱۳ وَختی اِما ره تَهْمَتِ زَنَدِنه، خَواری هِمراه جَوابِ دِمی. تا هَمین آلانیم، اِما دِنیائه دِلِه تَفاله و همه چي اِشغالِ بیمی.

۱۴ این نَبوِیسمبه تا شِما ره شَرمنده هاکانیم، بلکه نوبِسمبه تا شه عزیز و چَوونِ واری شما ره نَصِیحتِ هاکانیم. ۱۵ چوون حَتّی اَگه هِزارونِ مَلَمِ مَسِیح دِلِه دارین، ولی خَلِه پِیرونِ نِدارین، چوون مِ اِنجیلِ طَریقِ عیسی مَسِیح دِلِه شِمه پِیِرِ بیمه. ۱۶ پَس شِمه جِم خواهشِ کامبه مِ جِم سَرْمَخَشِ بَیرین. ۱۷ هَمین وسه تِیموتائوسِ که مِ عزیزِ وَجه ئه و خِداوند دِلِه و فادارِ ره شِمه پَلی بَفرسِیمه. تا مِ راه ها ره مَسِیخِ عیسی دِلِه شِمه یادِ بپاره، هَمون طی که اون راه ها ره تَمومِ کلیساهِا! دِلِه، همه جا تَعْلیمِ دِمبه.

۱۸ بَعْضِیا مَغْرورِ بِنِه و وِشونِ گِمون کاندِنه که دِیبه مِ شِمه پَلی نِمبه. ۱۹ ولی اَگه خِدا بَخَوائه، خَلِه زودِ شِمه پَلی اِمبه و نا فِقَطِ این مَغْرورونِ گِبِ وسه، بلکه وِشونِ قَوّتِ هم پِی بَوریم. ۲۰ چوون خِدا ئه پادشاهی بَحرفِ نییه، بلکه قَوّتِ دِلِه ئه. ۲۱ کِدومتا ره خوانینی؟ چوِ هِمراه شِمه پَلی بَیمِ یا پتا آروومِ روح و مَهرَبونی هِمراه؟

بی عفتی، کلیسائه دِلِه

۵ راستی خَوَرِ تَرسِیه که شِمه میون بی عفتی دره، اون هم جوری که حَتّی بَتِپَرستونِ هم نَتَوَندنه اَوِنِ تَحَمُّلِ هاکانین. چوون بَشَنُسمه پتا مَرَدی شه کِچِیکِ مارِ هِمراه دره. ۲ و شِما فخرِ کاندینی! مَگه نوسه ماتِمِ بَیرین؟ و اونی که این طی هاکارده ره شه میونِ جِم بیرون هاکانین.

ایموندارونِ میونِ دَعوا مرافعه

بی عِفَتي چم دَر بورین

۱۲ «م وِسه همه چی جایز، ولی همه چی فایده ندارنه. «م وِسه همه چی جایز» ولی نیلِمه هیچی م سَر خریف بَووه. ۱۳ «غدا اِشکِم وِسه هَسه و اِشکم، غدا وِسه، و خدا، هم این و هم اون از بین وَرنه.» تَن بی عِفَتي وِسه نبیه، بلکه خِداوند وِسه هَسه و خِداوند هم تَن وِسه، ۱۴ و خدا، خِداوندِ مِرده هائِه چم زنده هاکارده و اما ره هم شه قَوّت هِمراه زنده کانده. ۱۵ مگه نَدوندِنی که شِمه تَن مَسیح اعضا؟ یعنی مَسیح اعضا ره بَیَر و اونا ره پِتا فاحشه اعضا واری هاکانِم؟ اصلاً! ۱۶ مگه نَدوندِنی یه تَفَر که پِتا فاحشه هِمراه دَووه، وه هِمراه یه تَن بونه؟ چوون توراتِ کتاب دِلِه بَنوشتِه بَییه: «اون دِتا به تَن بوننه.» ۱۷ ولی کسی که خِداوندِ هِمراه پِتا بَووه، وه هِمراه پِتا روح. ۱۸ بی عِفَتي چم دَر بورین! هر گِناهِ دِییه ای که آدِم هاکانه، وه تَن چم بیرون، ولی کسی که بی عِفَتي کانده، شه تَن گِناه کانده. ۱۹ مگه نَدوندِنی که شِمه تَن روحِ القُدسِ مَعْبِدِ که شِمه دِلِه دَره و اونِ خِدايه چم بَییتینی؟ شِما دِییه شه وِسه نبی. ۲۰ چوون شِما یه قِیمِتِ هِمراه بَخری بَینی، پَس خِدا ره شه تَن دِلِه جلال هادین.

آروسی خوری

۷ اِسا اون چِیائِه خوری که م وِسه بَنوشتِه بیی:

«مَرِد وِسه خوار نبیه که پِتا زِنا ره دَس هاکانه.» ۲ ولی بی عِفَتيها وِسوسِه خاطری که دَره، هر مَرِدی ونه شه زِنا ره داره، و هر زِنا

۶ هر وَخت پِتا از شِما، یه تَفَر دِییه چم شکایت دارنه، چی طی جَرأت کانده اون نا مَقْدَسینِ پَلی، بلکه گِناهکارونِ مَحکمه بَوَره؟ ۲ مگه نَدوندِنی که مَقْدَسین، دِنیا ره داوری کاندینه؟ پَس شِما که قِرارِ دِنیا ره داوری هاکانین، چی طی نَتوندِنی این کِچیک چیا ره داوری هاکانین؟ ۳ مگه نَدوندِنی که اِما فرشته ها ره داوری کامی؟ چه بَرِسه این چِیائِه خوری داوری هاکارِدن که زندگی ره مَرَبوطه. ۴ پَس چه اون مووقفه که این چِیا شِمه میون اِتفاقِ گَفنه، کِسابی پَلی وَرنی که کِلیسائِه دِلِه هیچی حِساب نِننه؟ ۵ این گامِبه تا شِما ره شَرمنده هاکانِم. شِمه میون پِتا حَکیم دَنیه که بَتونه این چیا ره بَرارون میون حلّ فصلِ هاکانه؟ ۶ ولی بَرار، بَرارِ علیه مَحکمه شونه، اونِم بی ایمونونِ پَلی؟ ۷ اصلاً شِمه میون این طی دَعوا مرافعه های، شه، شِمه وِسه سَر شکستیگی. چه یخوانی مَظْلومِ آدِمونِ واری بَووین؟ چه حاضر نبی ضَررِ هاکانین؟ ۸ ولی شِما شه ظَلَم کاندینی و بَقیه ره ضَرر زَندِنی، حتّی شه بَرارون. ۹ مگه نَدوندِنی که اونایِ که بَقیه ره ظَلَم کاندینه، خِدايه پادشاهی وارث تَووننه؟ گول نَخورین! نا بی عِفَتون، نا پَت پرستون، نا زناکارون، نا لواط گرون، ۱۰ نا دِزا، نا حَرِیصون، نا عَرَق خوارون، نا کِسابی که فحش دِننه و نا حیلِه گرون، خِدايه پادشاهی وارث تَووننه. ۱۱ بعضی از شِما قَبلاً این طی بیی، ولی عِسی مَسیح خِداوندِ اسمِ دِلِه و آمه خِدايه روح طَریقِ چم بَشْسه بَییه، تَقْدیسِ بَییه و صالح بَشمارِسه بَینی.

نییه، بلکه وِشون مِقَدَّسَنه. ^{۱۵} ولی اگه اوئی که بی‌ایمون پخوانه سیوا بَوِه، بییل این طی هاگانه. این طی مووقه، دییه ایموندارِ پَرار یا خواجر مجبور نییه وه هِمراه زندگی هاگانه. خِدا اِما ره صلح و سِلامتی وِسه دَعوتِ هاکارده. ^{۱۶} چوون ای زَن، کِجه چِم دوندی نَتوندی شه مَرَدی ره نِجاتِ هادی؟ و یا ای مَرَد، کِجه چِم دوندی که نَتوندی شه زِنا ره نِجاتِ هادی؟ ^{۱۷} فِقْط، هر کی هَمون طی زندگی هاگانه که خِداوند وه وِسه در نَظَر بَیتِه و خِدا اون وِسه وه ره دَعوتِ هاکارده. این حکمی که مِین تِموم کَلِیساها! دِلِه گامبه. ^{۱۸} مگه هیچکی دَییه اون مووقه که داشته دَعوتِ بونِسه، خَتنه بَییه بوئه، این دِمبال دَی بوئه که ختنه نشونه ها ره تیره، مگه هیچکی دَییه اون مووقه که داشته دَعوتِ بونِسه، خَتنه بَی بوئه، اون آدِم ختنه بَیِن دِمبال دَی بوئه. ^{۱۹} چوون ختنه بَیِن یا بَیِن مَهم نییه، بلکه خِدائِه اَحکامِ داشِتن مَهم. ^{۲۰} هر کی هر وَضِع دِلِه که دَعوتِ بَییه، بَمونِه. ^{۲۱} اون مووقه که دَعوتِ بَی، نوکِر بیئی نِترس. ولی اگه توندی شه آزادی ره به دَس بیاری، فرصتِ از دَس نَدِه. ^{۲۲} چوون کِسی که خِداوندِ طَرِفِ چِم نوکری وِسه دَعوتِ بَییه، خِداوند وه ره آزاد هاکارده. هَمون طی اوئی هم که آزادی دِلِه دَعوتِ بَییه، مَسِیح نوکِر. ^{۲۳} یه قِیمِتِ هِمراه بَخری بَیِنی، آدِمونِ نوکِر نَووین. ^{۲۴} پَس ای پَرارون، هر کی هر وَضِع دِلِه که دَعوتِ بَییه، هَمون وَضِع دِلِه خِدائِه حِضور بَمونِه.

آدِب ها و بیوه زَن ها

^{۲۵} و ولی آدِب هائِه خَوری، خِداوندِ چِم حِکمی نِدارمه؛ ولی به عنوانِ کِسی که خِداوندِ رَحِمِتِ طریقی قابلِ اعتمادِ، شه گِب زَمبِه. ^{۲۶} مِین فِکر کامبه که این زَمونِه سختی هائِه

شه مَرَدی ره داره. ^۳ مَرَد وِنه دِینی که نِسبت به شه زِنا دارنه ره به جا بیاره و زِنا هم وِنه دِینی که نِسبت به شه مَرَدی دارنه ره به جا بیاره. ^۴ چوون زَن شه تِنِ اِختیارِ نِدارنه بلکه وه مَرَدی وه تِنِ اِختیارِ دارنه، و مَرَد هم شه تِنِ اِختیارِ نِدارنه بلکه وه زِنا وه تِنِ اِختیارِ دارنه. ^۵ هَمدِییه ره بی نَصیب نیلین، به چِز اینکه آتِ کم و هَمدِییه رضایتِ هِمراه بوئه تا شه وَخِتِ دِعا! وِسه بییلین. ولی بعد ای هم هَمدِییه هِمراه دَووین، نِکنه شِیطانِ شِما ره اِینِ خاطری که نَتوندی شه دِم دارین و سوسِه دِلِه دم هاده. ^۶ مِین اِینِ حِکم نِکامبه، بلکه فِقْط جایز دومبه. ^۷ کاش همه مِ واری بینه، ولی هر کی شه عطیه ره خِدائِه چِم بَیتِه؛ پِتا یه جور عطیه دارنه و اون پِتا یه جور دِییه.

^۸ آدِب ها و بیوه زَن ها ره گامبه که خوارِ مِ واری آدِب بَمونین. ^۹ ولی اگه نَتوندنه شه دِم بَیرِن، وِنه آروسی هاگاین، چوون آروسی هاگاین بهتِر تا هوس تَش دِلِه بَسوزن.

^{۱۰} مِ حِکم اونایی که آروسی هاکارْدنه وِسه اِین- نا مِ حِکم، بلکه خِداوندِ حِکم - که زَن نَوِسه شه مَرَدی چِم سیوا بَوِه. ^{۱۱} ولی اگه اِین طی هاکارده، دییه نَوِسه شی هاگانه و یا اینکه وِنه شه مَرَدی پَلی بَرَدِگِرده. مَرَد هم نَوِسه شه زِنا ره طِلاقِ هاده.

^{۱۲} بَقیه ره گامبه - مِین گامبه نا خِداوند - که اگه پِتا پَرار، بی ایمونِ زِنا دارنه و اون زِنا راضی وه هِمراه زندگی هاگانه، اون پَرار نَوِسه شه زِنا ره طِلاقِ هاده. ^{۱۳} اگه پِتا زِنا بی ایمونِ شی دارنه و اون مَرَدی راضی وه هِمراه زندگی هاگانه، اون زِنا نَوِسه شه مَرَدی ره طِلاقِ هاده. ^{۱۴} چوون بی ایمونِ مَرَدی شه زِنائه خاطری تَقَدِیس بونه و بی ایمونِ زِنا شه مَرَدی خاطری تَقَدِیس بونه. وگرنه شِمِه وچون نَجَس بونِسنه؛ ولی اِین طی

۳۶ اگه یه نَفر گمون هاكانه كه دَره شه نومزِه همراه دِرس رِفَتار نَكانده، اگه خَله هَوَسِي و ونه همين طيم بوئه، بپيلين اونچي كه وه نَظَر دَره ره هاكانه، بپيلين آروسي هاكاین این گناه نيه. ۳۷ ولی اگه یه نَفر شه تَصْمِيم سَر دَره و فشارِ دِله دَنِيه، بلكه بَتَوْنه شه دَم بِيَره و شه تَصْمِيم بَبِيته كه فعلاً شه نومزِه هِمراه آروسي نَكَنه، اون هم دَره خوارِ كار كانده. ۳۸ پَس اونی كه شه نومزِه هِمراه آروسي كانده، خوارِ كار كانده؛ ولی اونی كه آروسي نَكانده، حتی كارِ بَهتری هم هاكارده.

۳۹ پتا زنا تا وَختی كه وه مَرَدی زندئه، وه پاپبنده. ولی اگه وه مَرَدی بَمَرده، آزادِ تا هر کی كه خوانه هِمراه عروسي هاكانه، فَقَط خِداوندِ دِله. ۴۰ با این وجود، مین فكر كامبه، اگه شی نَكَنه، خَشَبخَتَر؛ و گمون كامبه كه مِین خِدائه روج دارمه!

بَتَه! پِشگَش بَبِيه خِرَاك

و اِسا بَت هائِه پِشگَش بَبِيه خِرَاك خَوَرِي: دومبی كه «اما همه مَعْرِفَت دارم». ولی همين مَعْرِفَت، غرورِ باعث بونه ولی مَحَبَّت، اَدِم بنا كانده. ۲ اگه یه نَفر گمون كانده یه چی دونده، هَمَتی اون چی كه وَنه بَدون ره نَدونده. ۳ ولی اونی كه خِدا ره دوس دارنه، خِدا وه ره اِشناسينه.

۴ پَس، بَتَه! پِشگَش بَبِيه خِرَاك بَخوردَن خَوَرِي، دومبی كه این دَنِيائِه دِله «بَت هِیچ»، و «اِلا پتا خِدا، خِدائه دِیِه ای دَنِيه». ۵ چوون هر چَن دَرِنه اونايی كه خِدايون باوته بوننه، چه زَمین دِله و چه آسَمونِ دِله، هَمون طي كه واقِعاً هم يَتِه خَله «خِدايون» و يَتِه خَله «خِداوندون» دَره - ۶ با این وجود اِما فَقَط پتا

خاطري، اَدِم وِسه بَهترِ هَمون وَضِع دِله كه دَره، بَمونه. ۲۷ اگه زَن دارنی، سِیوا بَبِن دِمبال دَنی باش، و اگه زَن نِدارنی، زَن بَوَرَدِن دِمبال دَنی باش. ۲۸ ولی اگه زَن بَوَری، گِناه نَكَاردی؛ و اگه پتا اَدِب كِیجا، آروسي هاكانه، گِناه نَكَارده. با این وجود اونايی كه آروسي كاندینه، این زندگي دِله سَخْتی گَشِنِه و مِین نِخوامبه شِما رَجَر بَكِشِن.

۲۹ بَرارون، مِ منظور این كه، وَخت كِم. بعد از این، اونايی كه زَن دارنِه جورِ رِفَتار هاكاین كه اِنگاری زَن نِدارنِه؛ ۳۰ و اونايی كه عَزادارنِه، جورِ رِفَتار هاكاین كه اِنگاری عَزادار نينه؛ و اونايی كه خِشالِنه، جورِ رِفَتار هاكاین كه اِنگاری خِشال نينه؛ و اونايی كه یه چی خَریندِنه، جورِ رِفَتار هاكاین كه اِنگاری هِیچی نَخَرینه؛ ۳۱ و اونايی كه این دَنِيائِه جِم مَنفَعَت وَرنِه، جورِ رِفَتار هاكاین كه اِنگاری مَنفَعَتی نَوَرِنِه، چوون این دَنِيائِه اَلانی وَضِع دَره گُذرِنه.

۳۲ مِ خواس این كه هر دِلوایسِي جِم دور بوئِن. اَدِب مَرَدی خِداوندِ كارائِه وِسه دِلوایسِي، این دِلوایسِي كه چی طی خِداوندِ خِشال هاكانه؛ ۳۳ ولی زَن دارِ مَرَدی این دَنِيائِه كارائِه دِلوایسِي، این دِلوایسِي كه چی طی شه زنا ره خِشال هاكانه، ۳۴ و وه جِواس خِدا و وه زَنائِه مِیون رَسد بونه. همين طی، اَدِب و یا نومزِدَار كِیجا، خِداوندِ كارائِه دِلوایسِي، این دِلوایسِي كه چی طی جِسمِ دِله و رُوحِ دِله، مَقْدَس بوئه؛ ولی شی دارِ زنا این دَنِيائِه كارائِه دِلوایسِي، این دِلوایسِي كه چی طی شه مَرَدی ره خِشال هاكانه. ۳۵ مِین اینا ره شِمه مَنفَعَتِ وِسه گامبه، نا اینكه شِمه دَم بَیرِم. بلكه مِ منظور این كه دِرس زندگي هاكاین و بی هِیچ دِلوایسِي ای، شه ره خِداوندِ وِسه وَقَف هاكاین.

۳م دِفاع، اونایِ رُوب رو که مِ خَوری قضاوت کاندنه، این. ۴مگه حق یدارمی بَخُرم و بنوشیم؟ ۵مگه حق یدارمی بقیه رَسولون و خِداوندِ برارون و کِفلا واری، شه هِمراه پتا ایموندار زِنا داریم؟ ۶مگه فِقْط مِین و برنابا هَسیمی که ونه شه زندگی وِسه کار هاکانیم؟ ۷کیدوم سرباز که شه خَرَجی خِدْمِت هاده؟ کِی که پتا انگور باغ دِرس هاکانه و وه میوه جِم نَخْره؟ کِی که پتا گلّه ره چپونی هاکانه و وه شیر جِم نَخْره؟ ۸مگه این چیا ره آدمی فِکرا هِمراه گامبه؟ مگه شَرِیعَت هم این نازنه؟ ۹چوون موسی شَرِیعَت دِلَه بَییمو که «گویی که ذره خَرَمَن کاندِه دِهون نُونَد.» مگه خِدا گوها! وِسه دِلواپس؟ ۱۰مگه راس راسی این، آمه خَوری نازنه؟ آره این کِلَام آمه وِسه بَنوشته بَییه، چوون مووقه ای که یه نَفَر زَمِین شخم زنده، و یا خَرَمَن کاندِه، ونه امید داره که مَحصولِ جِم سَهْمی ورنه. ۱۱اگه اما شِمه میون روحانی چیا دکاشتیمی، خَله کار که، شِمه جِم گِمْکِ مالی بِخوائیم؟ ۱۲اگه بَقیه حق دارننه این طی چیا ره شِمه جِم بِخوائِن، مگه اِما ویشتر حَق یدارمی؟ با این وجود اِما این حَق جِم استفاده نِکاردیمی، بلکه هر چی ره تَن هِدایِ تا مَسیح انجیلِ رَاه سَر مانعی نییسته بوئیم. ۱۳مگه دَنودِنی اونایِ که مَعْبِد دِلَه کار کاندنه، شه غذا ره مَعْبِد جِم گرِننه، و قِروونگاهِ خادِمون هم اونچي جِم که قِروونگاهِ سَر پیشکش بونه، سَهْم ورننه؟ ۱۴همین طی هم، خِداوند حِکم هاکارده که اونایِ که اِنجیل اِعلام کاندنه ونه شه روزی ره اِنجیلِ جِم بَیرِن. ۱۵ولی مِین هیچکِدم از این حَق حَقوقِ جِم اِستفاده نِکاردِمه و این هم نَبوِیسمبه تا مِ حَق، این طی هاکانین. چوون بَمِیرم بهترِ تا اینکه کسی

خِدا دارمی، یعنی اَسْمونی پَییر، که همه چی وه جِم هَسه و اِما وه وِسه هَسیمی؛ و فِقْط پتا خِداوند ذره، یعنی عیسی مَسیح، که همه چی وه طَریقِ جِم هَسه و اِما وه طَریقِ جِم هَسیمی. ۷هر چَن که همه این مَعْرِفَتِ یدارننه. ولی بَعْضیا تا اَلان جوری بَته ره عادت هاکارده که همین اَلان هم اگه این طی خِراکهایِ بَخُرن، خیال کاندنه اون خِراک راس راسی بَت ها ره پیشکش بَییه؛ و از اونجه که وِشون ضَعیفِ وجدان دارننه، نَجس بوننه. ۸«خِراک، اِما ره خِدا ره نزدیک نِکاندِه»؛ نا نَخُردَن هِمراه بَدِتر بومی، نا بَخُردَن هِمراه بَهر. ۹ولی مواظب بوئِن شِمه این حَق، این باعث نُووه که ضَعیف آدمون لغزش بَخُرن. ۱۰چوون اگه کسی که پتا ضَعیفِ وجدان دارنه، تِ ره که این خَوری مَعْرِفَت دارنی، بَتخنه دِلَه غذا سَر بَوینه، مگه وه هم وِسوسه نُوونه بَته! پیشکش بَییه خِراکِ بَخُره؟ ۱۱این طی، تِ مَعْرِفَت باعث بونه اون ضَعیفِ آدمِ هِلاک بُووه که مَسیح وه خاطری بَمرده. ۱۲پَس وَختی این طی شه برارونِ علیه گِناه کاندینی و وِشون ضَعیفِ وجدانِ زخمی کاندینی، مَسیح علیه ذره گِناه کاندینی. ۱۳این وِسه، اگه خِراک مِ برار لغزش باعث بونه، تا هیچ وَخت گوشت نَخارمه تا وه لغزش باعث نُووم.

پولس، شه حَق جِم گذرنه

۹مگه آزاد نیمه؟ مگه رسول نیمه؟ مگه آمه خِداوند عیسی ره نَدیمه؟ مگه خِداوند دِلَه شِما مِ کارِ ثَمِر نینی؟ ۲اگه بَقیه وِسه رسول نَبوئِم، لا اقل شِمه وِسه هَسیمه؛ چوون شِما مَهرِ تَأییدی هَسینی که ثابت کاندِه مِین خِداوند دِلَه رَسولمه.

کامبی تا اون تاجی که از بین نشونه ره به دَس بیاریم.^{۲۶} پَس من بی هدف دوو نَرمبه، من اون آدِم واری که هوا ره میس زنده، میس نَرمبه؛^{۲۷} بلکه شه تَن سَختی دِمه و اون پِتا بَرده واری اسیر دارمه، تا نَکته بعد از این که بقیه ره موعظه هاگردمه، شه رد تووم.

هَشدار، پِت پَرستی علیه

۱. ای پرارون، چوون یخوامبه این جریان چِم بی خَوِر بوئن که آمه پیرون همه آبرِ بِن دَینه و همه دَریا میون چِم رد بینه.^۲ تَمووم وِشون آبرِ دِلَه و دَریا دِلَه، غَسِل تَعْمید بَیئینه و این کارِ هِمراه سِراغ هِدانه که خواننه موسی دِمبالرو بوئن.^۳ و همه هَمون روحانی غِذا ره بَخُرنه^۴ و هَمون روحانی نوشیدنی ره بَنوشینه؛ چوون اون روحانی صَخره چِم نوشینه که داشته وِشون دِمبال ایتمو، و اون صَخره مَسیح بییه.^۵ با این وجود، خِدا ویشتر وِشون چِم راضی نییه، این وسه وِشون جنازه ها تَمووم صَحرائه دِلَه بَخَش پَلا بییه.^۶ اِسا، این چیا اِتفاق دَکته تا آمه وسه نمونه ای بوئه، تا اِما وِشون واری بَدی هاگردنِ وسه میل نداریم.^۷ پِت پَرس نَووین، هَمون طی که وِشون چِم بعضیا بینه؛ جوری که تورات دِلَه بَنوشته بییه: «قوم عیش نوش وسه هِنیشینه و آلاواتی و عَرَق خاری وسه پِلند بینه.»^۸ و اِما نَوسه بی عِفّتی هاکانیم، هَمون طی که وِشون چِم بعضیا هاگردنه، و پِتا روز دِلَه بیست و سه هزار نَفر هِلاک بینه.^۹ و اِما نَوسه مَسیح ره آزمود هاکانیم، هَمون طی که وِشون چِم بعضیا هاگردنه و مَرهالا هِمراه بَکوشته بینه.^{۱۰} و هَمین طی هم غُرغر نَکین، هَمون طی که وِشون چِم بعضیا هاگردنه و هِلاک کُننده وِشون هِلاک هاگردنه.

م این افتخارِ هیچ هاگانه.^{۱۶} چوون اگه مِندره انجیل موعظه کامبه این حَقّ مِره نِدا که اِفتخار هاکانیم، چوون مِ وظیفه نه که این خدمتِ اِنجام هادِم؛ وای بر مِ اگه این اِنجیل موعظه نَکینم!^{۱۷} چوون اگه این کارِ شه میل هِمراه اِنجام دامه، پاداش گِتمه؛ ولی اگه مِ میل هِمراه نَبوئه، فِقط شه وظیفه ره اِنجام دِمه.^{۱۸} پَس مِ پاداش چي؟ اینکه اِنجیلِ مِجانی موعظه هاکانیم و اون حَقّ حقوقی که اون چِم دارمه ره اِستفاده نَکینم.

^{۱۹} چوون با اینکه همه چي چِم آزادمه، شه ره همه نوکر هاگردمه تا خِلیا ره مَسیح وسه به دَس بیارم.^{۲۰} یهودیون پَلی یهودیون واری رفتار هاگردمه، تا یهودیون مَسیح وسه به دَس بیارم. کِسایی هِمراه که شَرِیعَت بِن دَرنه، کِسایی واری که شَرِیعَت بِن دَرنه، رفتار هاگردمه تا کِسایی که شَرِیعَت بِن دَرنه ره مَسیح وسه به دَس بیارم، (هرچن شه شَرِیعَت بِن دَرنه).^{۲۱} کِسایی که شَرِیعَت بِن دَرنه پَلی کِسایی که شَرِیعَت بِن دَرنه واری رفتار هاگردمه تا کِسایی که شَرِیعَت بِن دَرنه ره مَسیح وسه به دَس بیارم، (هرچن شه، بدونِ خِداشه شَرِیعَت نیمه بلکه مَسیح شَرِیعَت مطیعمه).^{۲۲} ضَعیفون هِمراه، ضَعیف بَیمه تا ضَعیفون مَسیح وسه به دَس بیارم. همه کس وسه همه چي بَیمه تا هر جور بونه بَعْضیا ره نِجات هادِم.^{۲۳} مِ همه اینا ره اِنجیلِ خَاطری کامبه، تا بلکه وه بَرگت هائِه دِلَه سَهْمی دارم.

^{۲۴} مگه نَدوندنی که دَوِ مَسابقه دِلَه، همه دو گِرِنه، ولی فِقط یه نَفر جایزه ره وَرنه؟ پَس شِما جوری دوو بَیرین که بَورین.^{۲۵} هر کی مَسابقه وسه شونه، هرچي دِلَه، شه دِم گِرِنه. وِشون این کارِ کاندنه تا اون تاجی که از بین شونه ره به دَس بیارن؛ ولی اِما این کارا ره

گوشتی که قصابی دله روشینه ره بدونِ اینکه شه وجدانِ خاطری سئالی پُرسین بَخرین،^{۲۶} چوون «زمین و هر اونچی که اون دله دره خدواندِ و سه هسه.»^{۲۷} اگه پتا بیایمون آدم شِما ره غذا بَخرَدن و سه دَعوت کاندِه و شِما هم میل دارنِی بورین، هر چی شمه پَلی ایپلنه ره بدونِ اینکه شه وجدانِ خاطری سئالی پُرسین بَخرین،^{۲۸} ولی اگه یه نَفر شِما ره باره: «این گوشت بَتها ره پیشکش بَییه.» اون مووقه، اونِی خاطری که این گِب شِما ره بَزو و وجدانِ خاطری، وه چِم نَخرین -^{۲۹} مِ منظور اون آدم وجدانِ نا شمه وجدان. چوون، چه یه نَفر دییه وجدان ونه مِ آزادی و سه حِکم هاکانه؟^{۳۰} اگه شکر هاکارِدنِ همراهِ غذایی ره خوارمه، چه ونه اونچی خاطری که خدا ره اون و سه شکر کامبه، مِ ره محکوم هاکان؟

^{۳۱} پَس هر چی خوارنِی و هر چی نوشنِی یا هر کاری که کاندِینی، همه ره خدائه جلال و سه هاکانین.^{۳۲} هیچ کس نارِخت نَکِنین، چه یهودیون، چه یونانیون و چه خدائه کلیسا ره،^{۳۳} هَمون طی که مِن هم تَقلاً کامبه تا همه ره هر کارِ دله که انجام دِمه، راضی هاکانِم. مِن شه نفع دِمال دَنیمه، بلکه خَیلیا نفع دِمال دَرِمه، تا نِجات یِرن.

۱ ۱ پَس، مِ چِم سَرمخش یِرن، هَمون طی که مِن مَسیح چِم سَرمخش گِرمه.

سَر دَپوشندین

^۲ اِسا شِمه تَعریفِ کامبه که همه چی دله مِ ره شه یادی یارنِی و حتّی اون رَسم و رسوماپی که شِما ره بِسپارِسِمه ره حِفظ کاندِینی.

^۳ ولی خوامبه بدونین که هر مَرِد سَر، مَسیح و هر زَنائه سَر، وه مَرِدِی، و مَسیح سَر خدائه.

^{۱۱} این کار، نمونِه واری وِشونِ و سه اِتفاق دَکته و بَنوشته بَییه تا آمه و سه دَرسِ عبرتی بوئه که اون دورِه دله زندگی کامبی که آخِرِ زَمون. ^{۱۲} پَس اونِی که گمون کاندِه پابرجائه، هوشیار بوئه که نَکفه!^{۱۳} هیچ آزمودی شِمه و سه نِیمو که بَقیه آدمون و سه نِیمو بوئه. خدا و فادار؛ وه نیپلنه شه تِوانِ چِم ویشتر، آزمود بووین، ولی آزمود دله، پتا راه فرار هم ایپلنه تا شِما بَتونین طاقِت بیارین.

^{۱۴} پَس ای مِ عزیزون، بَت پَستی چِم فرار هاکانین. ^{۱۵} مِن اون آدمونِ هِمراه که فهِمِنِه گِب رَفّه؛ اونچی خَوری گامبه شه قضاوت هاکانین. ^{۱۶} مَگه اون بَرکتِ پیاله که اون و سه شکر کامبی، مَسیح خونِ دله شَرِیک بَینِ نییه؟ مَگه نونی که تیکه کامبی، مَسیح تَنِ دله شَرِیک بَینِ نییه؟ ^{۱۷} چوون که نون پتا، اما هم که یَته خَیلیمی، یه تَنِ هَسیمی، چوون همه پتا نون چِم سَهم وَرِی. ^{۱۸} اِسرائیل قومِ هارِشین: مَگه اونایِی که قِروونی هائه چِم خارِدنه قِروونگه دله شَرِیک تِوونِسِنه؟ ^{۱۹} پَس مِ منظور این گِب چِم چی؟ این که اون غذایی که بَت و سه پیشکش کاندِینی ارزش دارنه، یا اینکه بَت ارزش دارنه؟ ^{۲۰} نا، مِ منظور این که بَت پَرسونِ قِروونی ها دِوها! پیشکش بونه نا خدائه پیشکش، و مِن نِخوامبه شِما دِوها! شَرِیک بوئین. ^{۲۱} شِما تَتونِدینی هم خدواندِ پیاله چِم بَنوشین هم دِوها! پیاله چِم؛ شِما تَتونِدینی هم خدواندِ سِفرِه چِم سَهم تِورین، هم دِوها! سِفرِه چِم. ^{۲۲} مَگه خوامی خدواندِ غِیرتِ جوش بیاریم؟ مَگه وه چِم قوئِتریمی؟

^{۲۳} «همه چی جایز» - ولی همه چی فایده ندارنه. «همه چی جایز» - ولی همه چی بَنا نِکاندِه. ^{۲۴} هیچ کی شه نفع دِمال دَنی بوئه، بلکه شه هَمساده نفع دِمال دَووه. ^{۲۵} هر

بونئی، شِمه میون دِ دَسِگی دَره، و این، آت کم باور کامبه. ^{۱۹} چوون ونه این دِ دَسِگی شِمه میون دَووه تا این طی اونایی که شِمه میون راس راسی ایمون دارننه معلوم بوون. ^{۲۰} مووقه ای که شِما پتا جا دور هم جمع بونئی، خِداوندِ شوم بَخُردَن وِسه نییه. ^{۲۱} چوون غِذا بَخُردَن مووقه، هر کِدوم از شِما، بدون این که یه نَفَرِ دیبه منتظر بوئه شه شوم خارنه، جوری که یه نَفَر وشنا موندنه، و پتا دیبه مَسْت بونه. ^{۲۲} مگه سِرِه نِدارنئی که اون دِلِه بَخُرن و بَنوشین؟ یا اینکه خِدائه کلیسا ره بی حِرمت کاندینی و فَقیرِ آدمون کِچیک اِشمارِنی؟ شِما ره چی بارم؟ این کارِ وِسه شِمه جم تعریف هاکنم؟ نا نکامبه.

^{۲۳} چوون مِن اونچی که شِما ره پِسپارِسِمه ره، خِداوندِ جم بَییتِمه، که عیسی خِداوندِ اون شوپی دِلِه که وه ره دِشِمن تَسْلیم هاگردنه، نون بَییتِه ^{۲۴} و شِکر هاگردِه، تیکه هاگرد و باوته: «این مِ تَن، شِمه وِسه. این مِ یاد به جا بیارین.» ^{۲۵} همین طی هم، بعد از شوم، پیاله ره بَییتِه و باوته: «این پیاله، مِ خونِ دِلِه تازه عَهْد. هر گش که اونِ جم نوشینی، مِ یاد این طی هاکنین.» ^{۲۶} چوون هر وخت این نونِ بَخُرن و این پیاله جم بَنوشین، خِداوندِ بَیِرْدَن اِعلام کاندینی تا وختی که بَرْدِگَرده.

^{۲۷} پَس هر کی اون طی که دِرس نییه، نون بَخُره و خِداوندِ پیاله جم بَنوشه، عیسی خِداوندِ خونِ خَاطِرِی تَقصیرِکار بونه. ^{۲۸} هر کی قبل از اون که نونِ جم بَخُره و پیاله جم بَنوشه، شه ره آزمود هاگانه. ^{۲۹} پَس هر کی بدونِ اینکه که خِداوندِ تَن تَشخیص هاده، بَخُره و بَنوشه، در اصل شه محکومیتِ بَخُرده و بَنوشیه. ^{۳۰} این وِسه نه که شِمه جم خِیَلِیا ضعیف و مَریضنه و بَعْضِیا هم بَیِرْدَنه. ^{۳۱} ولی اگه شه وِسه حکم

^۴ هر مَرْدی که شه سِرِ دَپوشونه دِعا یا نَبَوْت هاگانه، شه سِرِ بی حِرمت هاگردِه. ^۵ ولی هر زَنای که سِرِ لَخت، دِعا یا نَبَوْت هاگانه، شه سِرِ بی حِرمت هاگردِه؛ وه این کار، دِرس این واری که شه سِرِ پِتراشی بوئه. ^۶ چوون که اگه پتا زنا شه سِرِ لَخت کاندِه، پَس ونه شه مِ ره کِتاَه هاگانه. ولی از اونجه که زَنائِه وِسه عاری شه مِ ره کِتاَه هاگانه یا پِتراشه، پَس ونه شه سِرِ یه چی بَییلِه. ^۷ مَرْد نَوَسه شه سِرِ دَپوشونه، چوون وه، خِدائه دیم و جَلال؛ ولی زَن، مَرْدِ جَلال. ^۸ چوون مَرْد، زِنِ جم به وجود نِیمو، بلکه زَن مَرْدِ جم به وجود بَییمو؛ ^۹ و مَرْد، زِنِ وِسه خَلقِ نِیه، بلکه زَن مَرْدِ وِسه خَلقِ بَییه. ^{۱۰} این وِسه، و فرشته هائه خَاطِرِی، زَن ونه اِقتدارِ جم نشونی شه سِرِ داره. ^{۱۱} با این وجود، خِداوندِ دِلِه، نا زَن مَرْدِ جم سیوالا، نا مَرْدِ زِنِ جم. ^{۱۲} هَمون طی که زَن مَرْدِ جم به وجود بَییمو، مَرْد هم زِنِ طَریقِی جم به وجود اِنه. و همه این چیا خِدائه جم هَسه. ^{۱۳} شه قِضاوت هاکنین: زِنِ وِسه دِرس که سِرِ لَخت خِدائه حِضور دِعا هاگانه؟ ^{۱۴} مگه طَبِیعت، شه، شِما ره یاد نِده که اگه پتا مَرْد پِلندِ مِ داره، وه وِسه عاری، ^{۱۵} ولی اگه پتا زنا پِلندِ مِ داره، وه وِسه اِفتخار؟ چوون پِلندِ مِ دَپوشندِیِن وِسه زِنِ هِدا بَییه. ^{۱۶} اگه یه نَفَر پِخواه شه سارِ بَزَنه، ونه بارم که اِما و خِدائه کلیساها ره این طی رسمی دَنییه.

خِداوندِ شوم

^{۱۷} ولی اونچی که آلان شِما ره حِکم کامبه، اصلاً شِمه جم تعریف نکامبه، چوون مووقه ای که شِما دور هم جمع بونئی، فایده که نِدارنه هیچ، ضرر هم دارنه. ^{۱۸} اَوّل اینکه اِشْنمبه وختی که کلیسائه وِسه دور هم جمع

گب بَزوئِن و سه هِدا بونه و یه نَفِرِ دییه ره جورواجور زوون ها، ترجمه هاکارِدِن و سه هِدا بونه. ^{۱۱} ولی تِموم اینا هَمون پتا روح طریق که خدائه روح، قَوّت گیرنه و اون طی که شه خوانه اون رَسِد کانه و هر کی ره دِنه.

یه تَن، یته خَله اعضا! هِمراه

^{۱۲} چوون هَمون طی که تَن پتا هسه، و یته خَله اعضا دارنه؛ و تِموم تَن اعضا، با اینکه خَلنه، یه تَن هسنه. مَسیح هم این طی. ^{۱۳} چوون اما هَمه، چه یهود و چه یونانی، چه نوکر و چه آزاد، پتا روح دِلِه غَسِلِ تَعْمیدِ بَییتیمی تا یه تَن بوئیم؛ و اما هَمه پتا روح چِم بَنوشانی بیمی. ^{۱۴} چوون تَن نا پتا عضوِ هِمراه، بلکه یته خَله اعضا چِم دِرس بیه. ^{۱۵} اگه لینگ باره، «چوون دَس نیمه، تَن و سه نیمه»، این دلیل نَوونه که پتا عضو تَن چِم نَبوئه. ^{۱۶} و اگه گوش باره، «چوون چش نیمه، تَن و سه نیمه»، این دلیل نَوونه که پتا عضو تَن چِم نَبوئه. ^{۱۷} اگه تِموم تَن چش بیه، چی طی بونسه بَشَنسن؟ و اگه تِموم تَن گوش بیه، چی طی بونسه بو هاکارِدِن؟ ^{۱۸} ولی این طی خِدا اعضا ره اون طی که شه خواسه، پتا پتا تَن دِلِه بییشته. ^{۱۹} اگه تِموم اعضا یه جور بینه، تَن کِجه دییه؟ ^{۲۰} ولی یته خَله اعضانه، در حالی که تَن پتا هسه. ^{۲۱} چش نَتونده دَس باره، «تِ محتاج نیمه!» و گله هم نَتونده لینگ ره باره، «شِمه محتاج نیمه!» ^{۲۲} برعکس، اون تَن اعضا که ضعیفتر نِشون دِنه، واجبترنه. ^{۲۳} و اون تَن اعضا که گِمون کامبی گمتر حرمت دارنه، اونا ره ویشتر حرمت ایلمی، و اون اعضایی که قَشَنگ نینه ره ویشتر رَسیمی؛ ^{۲۴} اِسا اون که آمه قَشَنگِ اعضا این طی احترامی ره احتیاج یدارننه. ولی خِدا تَن آنده

کاردیمی، آمه و سه هم حِکم نَوونسه. ^{۳۲} ولی اون مووقه که خِداوند آمه سَر حِکم کانه، اِدب بومبی تا دِنیائه هِمراه مَحکوم نَووم. ^{۳۳} پَس ای مِ پَرارون، وَختی بَخُرَدِن و سه دور هم جَمع بوئی، هَمدییه مُنتظر بَمونین. ^{۳۴} اگه یه نَفِرِ وِشنائِه، شه سره دِلِه غِذا بَخُره تا شمه دورِ هم جَمع بیِن، مَحکومیتِ باعث نَوه. وَختی شمه پَلی بَیم، بَقیه چِیائه خَوری، گامبه که چی هاکانین.

روحانی عطایا

۱۲ اِسا ای پَرارون نِخوامبه روحانی عطایا! خَوری، بی خَوِر بوئین. ^۲ دوندینی اون مووقه ای که بَت پَس بیئی، گمرا بیئی و لالِ بَتها! سَمَت بَکشی بونسی. به هر حال هر جور که بیه شما ره شه سَمَت گَشینه ^۳ پَس شما ره گامبه هر کی که خِدائه روح طریق گب بَزنه، هیچ وَخت نارنه لَعینت بر عیسی، و هیچ کی اِلّا روح القُدس طریق نَتونده باره «عیسی، خِداوند» ^۴ جورواجورِ عطایا ذره، ولی روح هَمون؛ ^۵ جورواجورِ خِدمت ها ذره، ولی خِداوند هَمون؛ ^۶ جورواجورِ کارها ذره، ولی هَمون خِدائه که همه ره همه چی دِلِه قَوّت دِنه. ^۷ خِدائه روح ظاهر بیِن، هر کس و سه، هَمه منفعتِ و سه هِدا بونه. ^۸ چوون که یه نَفِرِ خِدائه روح طریق حِکمتِ کِلَام هِدا بونه، پتا دییه ره هَمون روح طریق، مَعرفتِ کِلَام هِدا بونه، ^۹ و یه نَفِرِ، هَمون روح طریق، ایمون و یه نَفِرِ دییه آی هَمون روح طریق، شفا هِدائن عطایا هِدا بونه. ^{۱۰} یه نَفِرِ مُعجزاتِ انجام هِدائن قِدرتِ هِدا بونه و یه نَفِرِ دییه ره نَبوَت، و یه نَفِرِ روح هائِه تشخیص هِدائن قِدرتِ هِدا بونه. یه نَفِرِ، جورواجورِ زوون ها،

دَنییه؛ مَحَبَّت غیظ نَکانه و کینه به دِل نینه؛
 ۶ مَحَبَّت بَدی چَم خِشال نَوونه، ولی حَیْقَتِ
 هِمراه خِشالی کانه. ۷ مَحَبَّت همه چی هِمراه
 مُدارا کانه، مَحَبَّت همه چی ره باور کانه،
 هَمش امید دارنه و همه چی ره تَحْمُل کانه.

۸ مَحَبَّت هیچ وَخت تَموم نَوونه. ولی نَبَوْتِها
 از بین شونه و زوون ها تَموم بَوْنه و معرفت
 از بین شونه. ۹ چوون آمه معرفت گِم کسری
 دارنه و آمه نَبَوْت هم گِم کسری دارنه؛ ۱۰ ولی
 وَختی کامل، بَیه، گِم کسری از بین شونه.
 ۱۱ اون مووقه که پِتا کِچیک وَچه ویشتر نَبیمه،
 کِچیک وَچون واری گِب زومه و کِچیک
 وَچون واری فِکر کاردمه و کِچیک وَچون واری
 دلیل یاردمه. وَختی گِت مَرَدی بَیمه، شه وَچه
 گونه رَفتارا چَم دَس بَکشیسه. ۱۲ چوون اونچی
 که آلان ویمبه، آیینِه دله تارِ عکسِ موندنه؛
 ولی مووقه ای رِسنه که رو در رو ویمی. آلان
 م معرفت گِم کسری دارنه؛ ولی مووقه ای رِسنه
 که کامل ویمبه، هَمون طی که خِدا م خَوری
 همه چی ره کامل دونده.

۱۳ پَس إِسا، این سه تا موندنه: ایمون، امید
 و مَحَبَّت. ولی اینائه دله نه گِت تَرین، مَحَبَّت.

نَبَوْت هاگردن و دییه زوون ها هِمراه گِب بَزوئن

۱۴ مَحَبَّت دِمبال دَووین و غیرتِ هِمراه،
 روحانی عطایا ره بِخوائین، بخصوص
 اینکه نَبَوْت هاکانن. ۲ چوون اون که دییه
 زوون هِمراه گِب زنده، نا آدِمونِ هِمراه بلکه
 خِدائه هِمراه گِب زنده. چوون هیچکی وه گِب
 نَقَهیمنه؛ ولی اون آدِم خِدائه روح طریق، رازها
 ره گانه. ۳ ولی اونی که نَبَوْت کانه، آدِمونِ
 هِمراه گِب زنده، تا وشون ایمون تَقویت و
 تَشویق هاکانه و اونا ره دِلداری هاده. ۴ اونی

منظم بِساته که اون اعضا که کمتر حِرمت
 دارننه ویشتر حِرمت دارن، ۵ تا تَن دله سیوایی
 دَنی بوئه، بلکه تَن اعضا یه اندا هَمدییه فِکرِ
 دَوون. ۶ و اگه پِتا عضو عذاب بَکشه، تَموم
 اعضا وه هِمراه عذاب بَکشین؛ و اگه پِتا عضو
 حِرمت داره، همه با هم خِشال بَوون.

۲۷ این طی، شِما مَسیح تَن هَسینی و پِتا پِتا
 وه اعضایی. ۲۸ خِدا کلِیسائه دله، اَوّل رَسولون،
 دَوَم پِیغمبرون، سَوَم مَلَمون؛ بعد مَعجَزاتِ
 قِدرت، بعد شِفا هِدائِن عطایا و کُیمک و
 مَدیریت و جورواجور زوون ها، گِب بَزوئنِ
 وسه تَعیین هاکارده. ۲۹ مگه همه رَسولنه؟
 مگه همه پِیغمبرنه؟ مگه همه مَلَمینه؟ مگه
 همه مُعجَزه قِدرت دارننه؟ ۳۰ مگه همه شِفا
 هِدائِن عطایا ره دارننه؟ مگه همه جورواجور
 زوون هائه هِمراه گِب زنده؟ مگه همه تَرجمه
 کانینه؟

۳۱ ولی شِما اِشتیاقِ هِمراه گِتِر عطایا دِمبال
 دَووین. و مَن بهترین راهِ شِما ره سِراغ دِمبه.

مَحَبَّتِ راه

۱۳ اگه آدِمون و فرشته هائه زوون ها
 گِب بَزِنم، ولی مَحَبَّت نِدارم، پِتا سِنج
 که خَله سَر صِدا کانه و پِتا توخالی طَبَلِ
 واریمه. ۲ اگه نَبَوْت هاگردن قِدرت دارم و بَتونم
 تَموم رازها و مَعْرِفَتِ بَقَهیم، و اگه اون طی
 ایمونی دارم که کامل بوئه، جوری که بَتونم
 کوهها ره جابه جا هاکانم، ولی مَحَبَّت نِدارم،
 هیچمه. ۳ اگه هر چی که دارمه ره صَدقه هادِم
 و شه تَن تَش اَلوکی بسپارم، ولی مَحَبَّت نِدارم،
 هیچ سودی م عائید نَوونه.

۴ مَحَبَّت صَبور و مَهریون؛ مَحَبَّت حَسودی
 نَکانه و فَخَر نَکانه و مَحَبَّت غرور نِدارنه.
 ۵ مَحَبَّت بی آدِب نِییه و شه مَنفَعَتِ دِمبال

شه روح هِمراه حَمَد و ثناءِ سرودِ خوندِیمبه ولی شه عَقَلِ هِمراه هم حَمَد و ثناءِ سرودِ خوندِیمبه.^{۱۶} به غیر از این، اگه تِ روح دِلَه شکر هاکانی، چی طی کسی که نَقَهمنه که تِ چی گانی، تِ شکر هاکارِدِنِ وِسه آمین باره؟ چوون که نَدونده دَرَه چی گانی! ^{۱۷} چوون تِ دَرَه دِرسِ شکر کاندی، ولی تِ شکر هاکارِدِنِ به نَفَرِ دِیبه ایمون تقویتِ باعثِ نَوونه. ^{۱۸} خِدا ره شکر کامبه که شِما همِه چِم ویشتر، دِیبه زوون هائه هِمراه گِب زَمبه؛ ^{۱۹} با این وجود، این دومبه کلیسائه دِلَه پَنج تا گِلمه شه عَقَلِ هِمراه گِب بَزِنِم تا بَقیه ره تَعْلیم هِدا بوئِم، این چِم بهتر که هزارون گِلمه، دِیبه زوون هائه هِمراه گِب بَزِنِم.

^{۲۰} ای پَرارون، فکر هاکارِدِنِ دِلَه وِچونِ واری نبوئِن. بلکه بَدی هاکارِدِنِ دِلَه وِچونِ واری بوئِن. ولی فکر هاکارِدِنِ دِلَه گِتِ اَدِم بوئِن. ^{۲۱} توراتِ دِلَه بَنوشتَه بَییه که:

«خِداوند گانه،

”دِیبه زوون هائه هِمراه

و غریبه هائه تِکِ هِمراه

این قومِ هِمراه گِب زَمبه.

با این وجود، حَتّی وِشون مِ ره

گوش نَدِنَه»

^{۲۲} پَس دِیبه زوون ها، پِتا نشونه تِه نا ایموندارونِ وِسه بلکه بیایمونونِ وِسه؛ ولی نبوَت پِتا نشونه تِه ایموندارونِ وِسه و نا بیایمونونِ وِسه. ^{۲۳} پَس، اگه تِمومِ کلیسائه اَدِمون هَمَدیه هِمراه جَمع بوون و همه دِیبه زوون هائه هِمراه گِب بَزِنِم، و هَمون مووقه اونایِ که هیچی جِم خورِ نِدارِنَه یا اونایِ که ایمون نِدارِنَه، مَجَلَسِ دِلَه یِئِن، مگه نارِنَه که شِما خِلَنی؟ ^{۲۴} ولی اگه همه نبوَت هاکانِ و اونایِ که هیچی جِم خورِ نِدارِنَه و یا اونایِ

که دِیبه زوون هائه هِمراه گِب زَنده شه ایمونِ تَقوِیت کاندِه، ولی اونِی که نبوَت کاندِه کلیسائه ایمونِ تَقوِیت کاندِه. ^۵ اِسا مِنِ خوامبه که تِمومِ شِما دِیبه زوونِ هِمراه گِب بَزِنِم، ولی ویشتر خوامبه که نبوَت هاکانِین. اونِی که نبوَت کاندِه، اونِی که دِیبه زوونِ هِمراه گِب زَنده چِم گِتِ تِرِ مگه اینکِه یِه نَفَرِ ترجمه هاکانه تا کلیسائه ایمونِ تَقوِیت بَووه.

^۶ اِسا ای پَرارون، اگه مِنِ شِمه پَلی بَیِم و دِیبه زوون هائه هِمراه گِب بَزِنِم، چه مَنفَعَتی شِما ره رِسنَدِیمبه، مگه اینکِه مُکاشِفَه یا مَعْرِفَت یا نبوَت یا تَعْلیمی شِمه وِسه دارِم؟ ^۷ حَتّی اگه سازهایِ که جان نِدارِنَه، لَه وا و چَنگِ واری، دِرسِ بَزو نَوون، چی طی بونه بَقَهَمِسن، چه آهَنگی دَرَه بَزو بونه؟ ^۸ اگه شِپورِ خوارِ صِدا نَدِه، کِی چَنگِ وِسه آماده بونه؟ ^۹ شِمه خَوَری هم این طی. اگه شه زوونِ هِمراه گِب بَزِنِم که نَوونه بَقَهَمِسن، چی طی یِه نَفَرِ بَقَهَمه که چی گانی؟ چوون هَمون مووقه این موندِنه که هِوا! هِمراه گِب بَزِنِم. ^{۱۰} بی گُمون دِنِیائِه دِلَه خَلَه جورِ واجورِ زوونِ دَرَه و هیچِ کِدومِ بی مَعنی نینه. ^{۱۱} ولی اگه مِنِ نَتوَنِم یِه نَفَرِ دِیبه گِب مَعنی ره بَقَهَمِم، اونِی وِسه که دَرَه مِ هِمراه گِب زَنده پِتا غریبه هِسیمه و وه هم مِ وِسه غریبه تِه. ^{۱۲} شِمه خَوَری هم این طی. از اونجِه که غَیرِ هِمراه خِدا تِه روحِ ظاهِرِ یِئِنِ دِمبالِ دِرَنی، تَقَلّا هاکانِین که کلیسائه ایمونِ تَقوِیت وِسه تَرَقّی هاکانِین.

^{۱۳} اینِی وِسه، اونِی که دِیبه زوونِ هِمراه گِب زَنده وِنه دِعا هاکانه تا بَتونه شه گِبِ ترجمه هاکانه. ^{۱۴} چوون اگه مِنِ دِیبه زوونِ هِمراه دِعا هاکانِم، مِ روحِ دِعا کاندِه، ولی مِ عَقَلِ سودی نَوَرنه. ^{۱۵} پَس چی وِنه هاکانِم؟ شه روحِ هِمراه دِعا کامبه ولی شه عَقَلِ هِمراه هم دِعا کامبه؛

یا آدمی که خدائِه روح دارنه، دونده، وه ونه تایید هاکنه که اونچی شمه وسه نویسمبه، یتا حکم، خِداوندِ چم هسه. ^{۳۸} اگه یه نَفر این تَایید نَکَنه، وه شه هم تَایید نَوونه.

^{۳۹} پَس ای مِ برارون، تِموم غیرتِ همراهِ نَبوتِ هاکارِ دِ مِبال دَووین و دِبیهِ زوون هائِه گَب بَزوئنِ دَم نَیرین. ^{۴۰} ولی همه چی ونه دِرس و به قاعده انجام بووه.

مسیح زنده بیّن

ای برارون، ولی آلان خوامه انجیلی **۱۵** که شمه وسه موعظه هاکارِ دمه ره شمه یاد بیارم، همون انجیلی که قبول هاکارِ دینی و اونِ دِلِه قِرصِ اِسانی ^۲ و اونِ طریقِ نِجاتِ گِرَنی، البته اگه کلامی که شما ره موعظه هاکارِ دمه ره، قايم دارین. اگه این طی نَووه، بِيخودی ایمون بیاردینی.

^۳ چوون من مهمترینی چی که مِ ره بَرسیه ره شمه وسه اعلام هاکارِ دمه: اینکه مَسیح آمه گِناهُونِ وسه بَمِرده، همون طی که مَقْدَسِ نوشته هائِه دِلِه بَییمو، ^۴ و اینکه دَفنِ بَییه، و اینکه سَومِینِ روزِ دِلِه مِرده هائِه چم زنده بَییه همون طی که مَقْدَسِ نوشته هائِه دِلِه بَییمو، ^۵ و اینکه شه ره کِیفًا معروف به پطرسِ ظاهر هاکارِ ده و بعد اون دِوازده شاگردِ وسه. ^۶ بعد، آتِ گَش ویشتر از پونصد نَفرِ برارونِ ظاهر بَییه که وشونِ جا خَیلیا هَمَتی زنده نه، هر چن بَعضیا بَمِردنه. ^۷ بعد یَعقوبِ وسه ظاهر بَییه و بعد تِمومِ رسولونِ وسه، ^۸ و سَرِ آخِرِ مِ وسه هم، چَلِیکِ وَچِه ای واری که نارسِ دِنیا بَییمو بوئه، ظاهر بَییه.

^۹ چوون مِ رسولونِ میون کچیکترینمه، و یه دِزّه هم لایق نیمه که خدائِه رسول بَخوندسه بَووم، چوون که خدائِه کلیسا ره

که ایمون نِدارننه مجلسِ دِلِه بَیّن، همه باعث بوننه که اون آدمِ قانع بووه که گِناهُکارِ و وه همه پَلی قِضاوتِ بونه، ^{۲۵} اون آدمِ دِلِ رازها، برملا بونه. همون موقه شه دیم پنه سَرِ ایپلنه، خِدا ره پَرسِشِ کاندِه و اِعلامِ کاندِه که: «حَیْقَتِ خِدا شمه میون دَره.»

^{۲۶} پَس ای برارون منظورِ چیه؟ وَختی که هَمَدِییه همراهِ جَمعِ بونی، هر کی حمد و ثِناِ سرودی، تعلیمی، مَکاشفِهای، زوونی و یا ترجمه‌ای دارنه. بَیپِلین اینا همه ایمونِ تَقوِیتِ وسه به کار بوره. ^{۲۷} اگه یه نَفرِ دِبیهِ زوونِ همراهِ گَب بَزِنه، بَیپِلین فِقْطِ دِ نَفرِ یا نِهائِتا سَه نَفر، اونِمِ نوبتی گَب بَزِنن و یه نَفرِ هم ترجمه هاکنه. ^{۲۸} ولی اگه کِسی دنی بوئه ترجمه هاکنه، هر کِدمِ از وشونِ کِلِیسائِه دِلِه ساکتِ بَمونن و شه دِلِ دِلِه و خدائِه همراهِ گَب بَزِنن.

^{۲۹} بَیپِلین وشونِ چم دِ یا سَه نَفرِ که نَبوتِ کاندِنه، گَب بَزِنن و بَقِیه، وشونِ گَب ها ره سَپِکِ سَنگِینِ هاکَین. ^{۳۰} و اگه یه نَفرِ دِبیهِ که اونجِه نِیشتِه یتا مَکاشفِه بیره، اوّلین نَفرِ ونه ساکتِ بووه. ^{۳۱} چوون هَمه توندِینی نوبتی نَبوتِ هاکَینن تا هَمه تَعلیمِ بَیرن و هَمه تَشوِیقِ بَوون. ^{۳۲} آنَبِیاءِ روح، آنَبِیاءِ چمِ اطاعتِ کاندِه. ^{۳۳} چوون خِدا، هَرَجِ مَرَجِ خِدا نِییه، بلکه صِلح و سَلامتی خدائِه، همون طی که مَقْدَسِینِ تِمومِ کِلِیساها! دِلِه، این طی. ^{۳۴} زَن ها ونه کِلِیسا دِلِه ساکتِ بَمونن. چوون وشونِ اِجازِه هِدا نِییه که گَب بَزِنن، بلکه ونه طَریقِ اون چی که شَرِیعتِ گانه، اطاعتِ هاکَینن. ^{۳۵} اگه یه چی دَره که خوانِنه یاد بَیرن، سِرِه دِلِه شه مَرَدِی چم بَپَرسِن؛ چوون کِلِیسائِه دِلِه گَب بَزوئن، زَنائِه وسه عِیپ.

^{۳۶} مگه خدائِه کلامِ شمه چم بَییمو یا فِقْطِ شما ره بَرسیه؟ ^{۳۷} اگه یه نَفرِ شه ره پِیغمَیرِ

بونه. ۲۳ ولی هر کی شه نوبه: اَوَّل مَسِيح که نویر بییه؛ و بعد، اونایی که وه بییموئن مووقه، مَسِيح و سه هَسینه. ۲۴ بعد اَخرِ زمانِ رِسنه، هَمون مووقه که پادشاهی ره خدائه پیپر دَس اِسپارنه. یعنی اون مووقه که هر حکومت و هر اِقتدار و هر قدرتی ره نابود هاکنه. ۲۵ چوون وه ونه تا وختی که تَموم شه دِشمنون شه لینگِ بِن بییله، سلطنت هاکنه. ۲۶ مَرگ، اَخرین دِشمنِ که ونه از بین بوره. ۲۷ چوون خِدا «همه چی ره وه مطیع و وه لینگا بِن بییشته.» ولی وختی گانه 'همه چی' وه مطیع و وه لینگا بِن دَره، معلوم که شه خِدا، اون که همه چی ره مطیع و مَسِيح لینگا بِن بییشته ره شامل نَوونه. ۲۸ وختی که همه وه مطیع بینه، اون مووقه شه ریکا هم اوئی مطیع بونه که همه چی ره وه مطیع و وه لینگا بِن بییشته، تا خِدا گل در گل بوئه.

۲۹ وگره مَرَدِم منظور، غسَلِ تعمیدی که مَرده هائه نیابتِ جِم بوئه، چیه؟ اگه اصلاً مَرده ها زنده نَوونه، چه مَرَدِم وِشون نیابتِ جِم تَعْمید گِرَنه؟ ۳۰ چه هر ساعت اِما شه جانِ خَطِر دِم دِمی؟ ۳۱ بَرارون افتخاری که اَمه خِداوند مَسِيح عیسی دِله شمه خَوری دارمه ره قَسِم که مَن هر روز دَره مِیرمه. ۳۲ اگه مَن اِفْسُس شَهرِ آدَمون که وَحْشی حیوونون وارینه، جَنگ هاکاردمه، مِ و سه چه سودی داشته. آدِمی دید، گَب زَمبه اگه مَرده ها زنده نَوونه،

«بئن بَخَریم و بَنوشیم

چوون فِردا مِیرمی.»

۳۳ گول نَخورین: «بَد هَمَنشین، خوارِ اخلاقِ خَراب کاندِه.» ۳۴ این بیخودی گَب هایِ که اون جِم مَسِت بینی، سَرساب بَووین و دییه

آزار دامه. ۱۰ ولی اوئی که آلان ویندینی هَسِمه خدائه فیضِ خاطری، و وه فیضِ مِ و سه بی فایده نییه. برعکس، مَن، تَموم وِشونِ جِم، سَخْت تر کار هاکاردمه، ولی نا مَن، بلکه خدائه فیضِ خاطری که مِ هِمراه دَره. ۱۱ پَس، چه مَن چه وِشون، اِما این طیِ موعظه کامبی و شِما هم این طیِ ایمون یارنئی.

مَرده هائه زنده یِئِن

۱۲ اِسا اگه اِعلام بونه که مَسِيح مَرده ها جِم زنده نییه، چی طیِ که شمه جِم بعضیا گاننه مَرده ها زنده نَوونه؟ ۱۳ ولی اگه مَرده ها زنده نَوونه، پَس حَتّی مَسِيح هم مَرده هائه جِم زنده نییه. ۱۴ و اگه مَسِيح مَرده هائه جِم زنده نییه، پَس، هم اَمه موعظه هیچ، هم شمه ایمون هیچ. ۱۵ اَمّا حَتّی خدائه و سه دِراغی شاهدونِ جِساب بومبی، چوون خدائه خَوری شهادتِ هِدایِ که مَسِيح ره مَرده هائه جِم زنده هاکارده، که اگه مَرده ها زنده نَوونه، پَس خِدا وه ره زنده نَکارده. ۱۶ چوون اگه مَرده ها زنده نَوونه، پَس حَتّی مَسِيح هم زنده نییه. ۱۷ و اگه مَسِيح زنده نییه، شمه ایمون هیچ و شِما هَمَتی هم شه گِناهُون دِله دَرِنی. ۱۸ پَس اونایی که مَسِيح ایمون داشتینه، بَیَرَدَنه و هِلاک بینه. ۱۹ اگه فِقْط این زندگی دِله مَسِيح ره امید دارمی، اِما همه دییه آدَمونِ جِم بَدبَخَرمی.

۲۰ ولی حَیْقَتِن مَسِيح مَرده هائه جِم زنده نییه و اَوَّلین نَفَری که مَرده هائه جِم زنده نییه. ۲۱ چوون هَمون طیِ که بَیَرَدَن پِتا آدِم طَرِیْقِ جِم بییمو، مَرده هائه زنده بئن هم پِتا آدِم طَرِیْقِ جِم اِنه. ۲۲ چوون هَمون طیِ که همه آدِم دِله مِیَرَنه، همه مَسِيح دِله هم زنده

زِمین و خَاکِ چِم بَییه؛ دَوِّمین انسان آسَمونِ چِم هَسه. ^{۴۸} هَمون طی که خاکی انسان دَره، اوناپی که خَاکِ چِم هَسینه هَمون جورینه؛ و هَمون طی که آسَمونی انسان دَره، اوناپی که آسَمونِ چِم هَسینه هَمون جورینه. ^{۴۹} و هَمون طی که خاکی انسانِ شَکْلِ بَیِی، آسَمونی انسانِ شَکْلِ هَم بومبی.

^{۵۰} ای پَرارون، این شِما ره گامبه که چِسَم و خون نَتونده خِداَه پادشاهی وارث بَووه و اونچی که از بین شونه، نَتونده اون چی که از بین نشونِه وارث بَووه. ^{۵۱} گوش هادین! پِتا راز شِما ره گامبه؛ اِما همه تَمیرِی، بلکه همه تبدیل بومبی. ^{۵۲} یه لَحظه و پِتا چش به هم بَزوئِن اِندا، هَمون مووقه که آخِرین شِیپور بَزو بونه. وَختی شِیپور صدا در اِنه، مِرده ها زنده بونِه و دِیبه از بین نشونِه و اِما تبدیل بومبی. ^{۵۳} چوون این تَن که از بین شونه وَنه اون تَنی که از بین نَشونه ره دَپوشه و این تَنی که فانی وَنه اون تَنی که فانی نییه ره دَپوشه. ^{۵۴} وَختی این تَن که از بین شونه، اون تَنی که از بین نشونه ره دَپوشیه و این تَن که فانی اون تَنی که فانی نییه ره دَپوشه، اون مووقه اِشعیاء پِیغمِرِ نوشته، حَیقت رِسنه که گانه: «پِروزی، مَرگِ بِلِعه.»

^{۵۵} «ای مَرگ، تِ پِروزی کجه دَره؟

و ای مَرگ، تِ نِیش کِجه دَره؟»

^{۵۶} مَرگ نِیش گِناه و گِناه فُوت، شَرِعتِ.

^{۵۷} ولی خِدا ره شِکر که آمه خِداوند عِسی مَسِیح طَریق اِما ره پِروزی دِنه.

^{۵۸} پَس، مِ عزیز پَرارون، پابرجا و پایدار بوئین، هَمش خِداوندِ کارِ وِشتر و وِشتر اِنجام هادین، چوون دوندِنی شِمه رَحِمَتِ خِداوندِ دِله بِیخودی نییه.

گِناه کارِ دِنِ دِمبال دَنی بوئین؛ چوون بعضیا دَرنه که خِدا ره نِشنا سِنِه. این گامبه تا شَرَمنده بووین.

تَنی که زنده ئە

^{۳۵} ولی یه تَفَر پِرسنه: «مِرده ها چی طی زنده بونِه و چی طی تَنی هِمراه اِنه؟» ^{۳۶} ای نادونِ آدِم! اونچی کارِی، تا تَمیره زنده نَوونه. ^{۳۷} و اونچی که تِ کارِی، اون تَنی که وَنه بوئه نییه، بلکه فِقَط پِتا تِیم، چه گَندِم بوئه چه پِتا دِیبه تِیم. ^{۳۸} ولی خِدا اون تِیمی وِسه تَنی که شه انتخاب هاکارده ره دِنه و هر جور تِیم، شه وه جور واری تَن دِنه. ^{۳۹} چوون که تَموم تَن ها یه جور نینه. آدِمون یه جور تَن دارِنه، حیوون یه جور دِیبه، و پَرنده ها یه جور دِیبه؛ مائِها هم یه جور دِیبه تَن دارِنه. ^{۴۰} آسَمونی تَن ها و زِیمِی تَن ها وجود دارِنه. ولی آسَمونی تَن ها هائه جِلال یه جور و زِیمِی تَن ها هائه جِلال به جور دِیبه. ^{۴۱} خِرشید شه، شه جِلال دارِنه، ماه شه، شه جِلال، و ستاره ها هم شه، شه جِلال دارِنه؛ چوون هر ستاره جِلال، پِتا دِیبه ستاره جِلال هِمراه قَرَق دارِنه.

^{۴۲} مِرده هائه زنده بَیِن خَوری هم این طی. اونچی دَکاشته بونه، از بین شونه؛ اونچی زنده بونه، از بین نَشونه. ^{۴۳} دَلَت دِله دَکاشته بونه، عَزَّت دِله جِرِسنه. ضَعِف دِله دَکاشته بونه، قُوت دِله جِرِسنه. ^{۴۴} جِسمانی تَن دَکاشته بونه، روحانی تَن جِرِسنه. اگه جِسمانی تَن دَره، روحانی تَن هم دَره. ^{۴۵} هَمون طی که تورات دِله بَنوشته بَییه: «اَوَّلین اِنسان، یَعنی آدِم، زنده موجودِ زنده بَییه؛» آخِرین آدِم، روح بَییه که زندگی دِنه. ^{۴۶} ولی اَوَّل، روحانی نِیمو بلکه جِسمانی بَییمو، بعد روحانی. ^{۴۷} اَوَّلین انسان

هدایا مَقْدَسین و سه

آخرین نصیحت ها

۱۶

۱۶ اِسا هدايا جَمع هاكَردنِ خَوَری، مَقْدَسین و سه: شما هم اونچي كه غَلَاطیه كلیساها و سه باوَرتمه ره اِنجام هادین. ۲ هر هفته اَوّلین روز، هر كِدوم از شما، شه درآمِد اِندا، یه چی كِنار بییَلَه، جَمع هاكَانه، تا اون مووقه كه شمه پَلی اِمبه، لازم نَبوئه هدايا جَمع هاكَانین. ۳ وَختی بییمومه، اون اَدِمایی كه شما وِشون اِطمینان دارنِی ره مَعرفی نامه هایِ دِمبه و وِشون شمه هدايا اِهمراه اورشَلیم شَهر فِرِسندِمبه. ۴ اَگه این طی صلاح بوئه كه شه هم بورم، اون مووقه وِشون م ره هِمراهی كاندینه.

نَخشه ها سَفَر و سه

۵ بعد از این كه مَقْدونیه مَنطقه جَم بَگِذِشتمه شمه پَلی اِمبه، چوون مَقْدونیه جَم رد بومبه. ۶ شاید یه مَدّت شمه پَلی بَمونم، و یا حَتّی زِمسون شمه هِمراه دَوم، تا هر كِجه كه شومبه، م ره م سَفَر دِلَه گُمك هاكَانین. ۷ چوون اَلان نِخوامبه راه دِلَه شما ره بَوینم؛ بلكه اَمید دارمه، اَگه خِداوند پِخوائه، چن وَختی شمه پَلی دَوم. ۸ ولی تا پَنَتیکاسِ عید، اَفَسُس شَهر دِلَه مونِدِمبه ۹ چوون خِدمِت و سه پتا گِت دَر م و سه واز بَییه كه خَله فایده دارنه، و دِشَمِنون هم یَتَه خَله نه.

۱۰ وَختی تِیموتائوس بییمو، وه هِمراه جوری رِفَتار هاكَانین كه شمه پَلی هیچی نِگرونی ره نِداره. چوون وه هم م واری خِداوند كار كاندِه؛ ۱۱ پَس كِسی وه ره كِچِیك نِشماره، وه ره سِلامتی هِمراه سَفَر و سه راهی هاكَانین تا م پَلی بَرَدِگِرده؛ چوون مین و برارون وه منتظِریمی.

۱۲ اِسا آمه برار آپولُس خَوَری، خَله وه جَم بَخواسمه كه بَقیه برارون هِمراه شمه پَلی بَیّه، ولی اَصلاً راضی نَبیه كه اَلان بَیّه. ولی هر وَخت فرصت هاكَانه، اِنه.

۱۳ هوشیار بوئین؛ اِیمون دِلَه پایدار بَمونین؛ مَرَد بوئین و قوی بووین. ۱۴ تِموُم شمه كارها مَحَبّت هِمراه بوئه.

۱۵ دوندنی كه اِستفاناسِ خانواده اَوّلین كِساپی بینه كه آخائیه مَنطقه دِلَه اِیمون ببارِدنه، و وِشون شه ره مَقْدَسین خِدمِت و سه وَقف هاكَردنه. ای برارون، شمه جَم خواهش كامبه ۱۶ این طی اَدِمون مطیع بوئین و همین طی، هر كِسی دییه مطیع بوئین كه این خِدمِت دِلَه همكاری كاندِه و رَحِمَت كِشَنه. ۱۷ اِستفاناس، فورتوناتوس و آخائیکوس بییموئین جَم خِشالِمه، چوون شمه جای خالی ره پَر هاكَردنه. ۱۸ چوون وِشون م رُوح و شمه رُوح هم تازه هاكَردنه. این طی اَدِما ره حِرمت بییلین.

سلامها

۱۹ اَسیا! كلیساها شمه و سه سِلام رِسنِدِنه. آكِلا و پَرِیسَكِیلا و كلیساپی هم كه وِشون سِره دِلَه برِیا بونه، شمه و سه خِداوند دِلَه گِرمی هِمراه سِلام رِسنِدِنه. ۲۰ تِموُم برارونی كه اینجِه دِلَه دَرِنه شمه و سه سِلام رِسنِدِنه. مَقْدَس خاش هِمراه هَمَدِییه ره سِلام بارِین. ۲۱ مین، پوُلُس، شه دَسِی هِمراه این سِلام شمه و سه نَوِیسِمبه.

۲۲ لعنت به كِسی كه خِداوند دوس نِدارنه. آمه خِداوند، پروا!

۲۳ خِداوندُ عِسی فِیضِ شِمه هِمراه دَووه. ۲۴ مِ مَحَبَّتِ مَسِیخِ عِسی دِلِه شِما هِمه هِمراه دَووه. آمین.

